

לממשלה לפצות אותנו בשטח. ידידי הערבים מוענים כבר שלערכים שאירז רק מדבר.

זו הייתה בקרתו העקריה של קריסלי - ועל פניה זו חוזר הערב האיבנינג סטנדרט:

After partition, as proposed in the R.O.'s report, the Arabs were to be left with a territory consisting predominantly of sterile desert, with no adequate access to the sea.

וברל בנאומו במועצה המפלגה מחר בקורת על התכנית שמדינת היהודים יש לה יותר מדי

ים.....

- - - - -

ושוב נדרשת קריאה מעוינת של נאומי הממשלה בשני הבתים. מלצט מהלל נאומו של סוריינסון.

מרבח נאומים - מרבח דאגה - ופירוש מסלמים ומסולמים.

23.7.37

חיים שלמן הבוקר מפריס! הוא ראה את בלוס והרפרד. הם בסדר. יש צורך לשלוח מיד

רשימה חמצימית וממצה על "מיקונינו" לתכנית - לסנט-קנטיין, רפרד, אורסט. הממשלה

כנראה נפחדה קצת מהוויכוח בשני הבתים ויש לעודד את א.ג. רצוי שדלטון, קולס ואס אפשר

ארציבלד יגידו לא.ג. שיחמכו בתכנית כשחחוקן. הוא יכתב בענין זה לל.ג. ורצוי שבפי

חשוחה עם ווינסטון (בפי מסרבת, א) מפני שאינה קרובה לו, ב) שאין חועלת עכשיו בשיחה

אתו. בעשרים ושבעה בח"ז יפגש עם רפרד בפריס, משעה 1 עד 5, ורוצה שהנרי ואני נבוא

אז לפריס. ב-28 יראה את אורסט בבזל.

מסרתי לו שפישמן מחייב התכנית אם ירושלם נכנסת לחוכה, ושיש בדעתו לשלוח חוזר לכל

ההסתדרות הציונית למחוא נגד הצעותיו. חיים הסכים לכך. הוא יבוא לצוריק באחד

לאבגוסט. בתקופת בינים זו יש להסביר למ.ה.מ. שהתכנית לא נחבטלה. המצב הוא - פנוכל

להשיג הנאים יותר טובים.

- - - - -

בפי הפסימיות בחוכנו. אני משתתף במסימיות זו, אם כי ברור שהתכנית קיבלה מכה חזקה, והגליל מסוכן יותר מכל זמן.

23.7.37

משה -

הצטרפתי מאוד כששמעתי מפי ברץ שהקראת במועצה המפלגה את מברקי הפרטי אליך בדבר רשמי מקריאת הדו"ח. אני בכוונה ההחלתי את המברק במלה "פרטי", וכוונתי היתה באמת שהדברים הם רק בשבילך. אבל אני מבין שאתה הבינות אחרת את הטלה "פרטי" וראית צורך למסור למועצה לא רק שני מכתבי - אלא גם המברק שנשלח לאחר לאחד עיון בדו"ח, למען לא להסעות את החברים, שדעתי במכתבי השני היא דעתי השקולה.

לא הייתי עומד כלל על דבר זה, אבל הגיעו אלי דברי כמה חברים במועצה (ער עכסיו לא השגתי עדיין את כל הפרוטוקול, וביחוד אני מטער על העדר דברי הסוללים הגדולים" - יצחק ושאל, שמשום מה לא נשלחו לי), ואני רואה שמברקי זה הכניס קצת בלבול וגם כדורך.

קריאת נאומים אחדים וכאה אחי ער היסוד. אך ודווקא לא של הסוללים. לא הבינותי בהחלט מה רצה אליהו להגיד, אך חמוהים מהכל היו בעיני דברי ברל (לי יש פה רק דבריו הראשונים). הרגשתי צער וכאב רב למקרא דבריו. אני מכיר איש חכם ממנו בחוכנו. אני יודע איש יותר זהיר, פקח ואחראי ממנו. כמעט שאיני יכול להעלות על זכרוני נאום או שיחה שלו שלא למדתי ממנו כה) דבר מה. חמיד הוא מאיר איזו פינה אפלה, מלבן איזה דבר סתום, חותר לשורש ומוקיע את החוס הפנימי. הפעם קראתי דבריו והמנהיג - ולפעמים לא האמנתי למראה עיני.

הוא התחיל בקריאת חגר על "ההעמקה" וחבע פשטות. לא מצאתי את הפשטות בדבריו. אבל לא רק זו חפשתי לשוא. אני זוקף חלק מהתמוהות שבדבריו על חשבון המרירות שהשרתה על כולנו החלפת מ.ה.מ. בדבר שמונה האלפים. אני עצמי הייתי כמה ימים כמפורץ לאחר שראיתי פסקא קצרה זו בקונטרס הלבן הקטן בן שני הדפים - כאילו נצליתי חי